

№ п / п	Існуюча назва вулиці, провулку	Змінено на:	Інформаційна довідка
м. Володимир			
1.	Алябушева	Європейська	На честь вшанування європейських цінностей та орієнтирів.
2.	Берегового	Андрія Войнаровського	Осаул Війська Запорозького протягом 1701–1716 років. Небіж та спадкоємець гетьмана Івана Мазепи по материнській лінії. Один з представників польсько-українського шляхетського роду Войнаровських.
3.	Гагаріна	Леоніда Каденюка	Український льотчик-випробувач 1-го класу, генерал-майор авіації, перший і єдиний астронавт незалежної України, народний депутат України 4-го скликання, Народний Посол України, Герой України, кавалер ордена "За заслуги" III ступеня ^[2] , кавалер ордена "За мужність" ^[3] .
4.	Глінки	Євгена Колодійчука	(12. 09. 1940, с. Марія-Воля Володимир-Волинського р-ну Волинської обл. – 20. 07. 2010, Київ, похований у с. Селець Володимир-Волинського р-ну) – письменник-гуморист, пісняр. Літ. премії ім. Остапа Вишні (2006), С. Олійника (2007).
5.	Грисюка	Івана Перлика	(18 січня 1869 — 25 листопада 1921) — старшина Армії УНР, командир 1-ї козацько-стрілецької (Сірої) дивізії, організатор антибільшовицького повстанського загону на Полтавщині.
6.	Декабристів	Героїв Крут	День пам'яті полеглих у бою під Крутами — пам'ятна дата боротьби за незалежність України
7.	Ільїна	Сонячна	В знак того чим наповнене життя на даній вулиці, за пропозицією її мешканців.
8.	Карбишева	Староостровецьк а	Історична назва
9.	Комарова	Павла Скоропадського	(3 [15] травня 1873, Вісбаден — 26 квітня 1945, Меттен, Баварія) — гетьман України, український державний, політичний і громадський діяч, військовик. Походив із козацько-старшинського роду Скоропадських ^[2] . Офіцер Р осійської імператорської армії.

			Учасник російсько-японської та Першої світової війни. Гетьман Української Держави (29 квітня — 14 грудня 1918). Один з лідерів та ідеологів монархічного гетьманського руху. За його правління в Україні відбулась політика українізації, запровадження валюти "гривня", відкриття близько сотні українських гімназій, запровадження української мови у шкільну програму, при ньому було відкрито низку українських державних університетів.
10.	Короленка	Кутова	Походить від історичної назви Кут
11.	Крилова	Зап'ятницька	Історична назва
12.	Левенцова	Степана Фуги	Очоловав у Володимирі-Волинському антирадянську організацію у 1954 році.
13.	Лермонтова	Червоної калини	З метою вшанування одного із символів України - червоної калини, а також відомої патріотичної пісні, яку виконували січові стрільці, бійці УПА та військовослужбовці російсько-української війни (автор Степан Чарнецький)
14.	Лобачевського	Лесі Паєвської	Псевдо: «Орися», «М-35» (17 січня 1908, село Нижній Березів, Косівський район, Івано-Франківська область — 8 квітня 1953, м. Київ) — зв'язкова, референт пропаганди Окружного проводу ОУН. Автор різних статей, листівок і невеликих художніх творів.
15.	Ломоносова	Дем'яна Герштанського	(1851 ^[1] , с. Тараж Кременецького повіту Волинської губернії, нині — Старий Тараж Кременецького району Тернопільської області — †5 травня 1936, Володимир-Волинський) — православний священник, громадський діяч. Навчався у Волинській духовній семінарії, працював учителем в 4-класній духовній школі у с. Мильці Ковельського повіту Волинської губернії. З 1886 р. — священник у Володимирі-Волинському (протопресвітер ^[2]). Викладав у місцевому двокласному міському училищі. У 1907 р. обраний депутатом до Другої Державної Думи Росії. У 1922—1928 рр. — член Сенату Другої Речі Посполитої Польської від Волинського воєводства (діяч «Українського клубу»). Автор публікацій у періодиці. Похований на Лодомирському кладовищі у м. Володимир-Волинський Волинської області.
16.	Менделєєва	Івана Пулюя	Український фізик та електротехнік, винахідник, організатор науки, публіцист, перекладач Біблії українською

			мовою, громадський діяч. Встановив фундаментальні властивості й природу катодних променів, один із першовідкривачів Х-променів ^[3] задовго до В. Рентгена ^[4] . Професор і ректор Німецької вищої технічної школи в Празі, державний радник з електротехніки Королівства Богемія і Маркграфства Моравія. Дійсний член Наукового товариства імені Шевченка, почесний член Віденського електротехнічного товариства.
17.	Мілашенков а	Галини Коханської	Керівниця жіночої розвідувальної мережі УПА на Волині, політв'язень радянських концтаборів.
18.	Митіна	Островецька	Історична назва
19.	Миколи Глуценка	Рятувальників	В честь тих, які несуть почесну службу рятувальника.
20.	Надії Курченко	Олени Полонської	Народилася у селі Селець Володимирського повіту Волинської губернії Російської імперії (21 листопада 1902, Селець — 30 серпня 1992, Санкт-Петербург) — українська жінка-астроном.
21.	Некрасова	Ярослава Царука	Відомий волинський краєзнавець, лауреат багатьох премій у сфері журналістики та історії, отримав орден «За заслуги перед Україною»
22.	Павлова	Шпитальна	Історична назва
23.	Попова	Людмирської Діви	Перша жінка – рабин, уродженка міста Володимира
24.	Поповича	Петра Мартинюка	(23 серпня 1922, Роговичі (тепер Локачинського району) — 5 червня 2020, Володимир-Волинський ^[1]) — український громадський та військовий діяч, ветеран УПА. Кавалер державного ордену «За мужність» 3 ступеня (2009), кавалер ордена Володимира Великого 3 ступеня, від 22 серпня 2012 року — почесний громадянин Володимира-Волинського.
25.	Пушкіна	Гімназійна	Історична назва
26.	Сахарова	Миколи Букатевича	(16 вересня 1907, Любомль — 13 квітня 1985, Володимир-Волинський) — український живописець, педагог. Активно брав участь в культурно-мистецькому житті міста: клопотав про відкриття філії Товариства художників Володимира-Волинського, двічі засновував дитячу художню студію, вперше — 1947 року (студія діяла два роки), вдруге — 1974 року. Художник ставив за мету навчити дітей рисунку, малярській техніці, розумінню площини й простору, прагнув одухотворити

			практичні знання естетичним чуттям. Він уважно слідкував за успіхами учнів, підтримував найобдарованіших. Студія стала важливою громадською справою Букатевича. 1978 року студію було реорганізовано у Володимир-Волинську дитячу художню школу.
27.	Солопа	Праведників народів світу	На честь людей, які рятували євреїв під час Голокосту, а у Володимирі таких проживало чимало.
28.	Софії Ковалевської	Івана Ющука	(нар. 3 жовтня 1933, с. Черників (нині — Чорників) Володимир-Волинського району Волинської області — 27 березня 2021, м. Київ) — український мовознавець, літературознавець, перекладач, громадський діяч, професор (з 1992). Автор 30 новаторських підручників з української мови для середніх та вищих шкіл. Дослідник Голодомору-геноциду українців 1932—1933 років.
29.	Станіславського	Залужна	Ця вулиця розташована за річкою Луга, з якою тісно пов'язане життя мешканців, зважаючи на її географічне розташування
30.	Тараскіна	Вузька	Історична назва
31.	Туполева	39-го Полку	На честь 39-го зенітно-ракетного полку, який дислокується у місті Володимирі.
32.	Тургенева	Цегельна	Історична назва
33.	Філатова	Володимира Андрощука	Український режисер і журналіст, автор фільму про Володимир. Уродженець села Горичів. Автор десятків художніх, історичних і музичних фільмів. Найвідоміші – « Час збирати каміння» і « Княжий град» (про історію м.Володимира». Вдова митця Галина Андрощук передала до музею м.Володимира особистий архів чоловіка.
34.	Чернишевського	Михайла Тележинського	(*26 січня 1886 — †1939) — композитор, хоровий диригент, публіцист, духовний та політичний діяч Довгі роки композитор, як публіцист, співпрацював з газетою «Українська нива», що виходила українською мовою спочатку у Варшаві, пізніше в Луцьку.
35.	Чайковського	Юзефа Чеховіча	Відомий польський поет, у 20-30 хх. Роках жив і працював у м. Володимирі.
36.	9 Травня	Павла Півоваренка	Командир 51-ї бригади, Загинув 29 серпня 2014 року під час прориву північної колони з оточення під Іловайськом.

37.	Лишені	Левка Лук'яненка	24 серпня 1928, с. Хрипівка, Городнянського району, Чернігівська округа, Українська СРР — 7 липня 2018, Київ, Україна ^[2]) — український політичний та громадський діяч, дипломат, письменник, юрист та радянський дисидент, учасник національного визвольного руху. Борець за незалежність України у XX сторіччі.
38.	Об'їзна	51-ї Бригади	На честь славетної бригади, яка дислокувалася у місті Володимирі.
39.	Олексієвсько го	Млинна	Історична назва
40.	Олійника	Крива	Історична назва
41.	Гуденка	Миколи Аркаса	1852-1909 рр. Народився в Греції, на початку XIX століття поселився в м. Миколаєві. Історик українського музичного мистецтва. Автор першої виданої українською мовою, популярної узагальнюючої праці з історії України «Історія України – Русі»
42.	20 Липня	14-ї Князівської бригади	14-та окрема механізована бригада імені князя Романа Великого (14 ОМБр, в/ч А1008, пп В0259) — з'єднання Сухопутних військ Збройних Сил України. Сформоване 1 грудня 2014 року з залишків розформованої 51-ї механізованої бригади й нових мобілізованих

№ п/п	Існуюча назва вулиці, провулку	Змінено на:	Інформаційна довідка
С. Заріччя:			
1.	Червонобережна	Затишна	В знак того як тихо протікає життя на даній вулиці, за пропозицією її мешканців.
С. Вощатин			
2	1 Травня	Євгена Гаврилюка	Уродженець села Вощатин, автор книг про рідний край
С. Новосілки			
3	вул. Колгоспна	Тиха	В знак того як тихо протікає життя на даній вулиці, за пропозицією її мешканців.
С. Суходоли			
4.	вул. Жовтнева	Лесі Українки	Українська письменниця, перекладачка, фольклористка, феміністка та культурна діячка, співзасновниця літературного гуртка «Плеяда» та групи Українська соціал-демократія. У сучасній українській традиції входить до переліку найвідоміших жінок давньої та сучасної України ^[6]